

CHILDREN OF THE WIND: THE MOVIE

'CARIBBEAN CROSSROADS OF THE WORLD' IN NEW YORK

VERDER: OVER LEVEN - AUTO - DIGITAAL - STRIP - MILIEU & GEZONDHEID - PUZZELS - ENTERTAINMENT ETC.

AD Wikènt INHOUDSOPGAVE

Children of the Wind: the movie

pagina 14+15

Debuut Raf Simons voor Dior

pagina 16

Massaontslag dreigt bij PSA

pagina 17

'Caribbean Crossroads of the World' in NY

pagina 18+19

Samsung Galaxy Chat

pagina 20

Total War: Rome II

pagina 21

Puzzels, Tooby, Strips

pagina 22

'Productie iPad Mini vanaf september'

pagina 23

IT-column

pagina 23

Kliniek: 3d-beelden gewrichten

pagina 24

Opnames Hobbit-films klaar

pagina 24

WARWARÚ

Wie nooit pech heeft, weet niet wat geluk is.

MARTIE GINGER

AD Wikènt is een wekelijkse uitgave van ABCourant NV en wordt als bijlage van de zaterdageditie van het Antilliaans Dagblad verspreid.

ABCourant NV
Prof. Kernkampweg z/n
Willemstad, Tel. 7472200

Children of the

Het waargebeurde verhaal 'Children of the Wind' ging eind juni in première tijdens het derde Aruba International Film Festival (AIFF). Deze prachtige vertolking van de revolutie die Bonaireaanse kinderen een jaar of tien geleden ontketenden in de surfwereld, werd bekroond met de Audience Award. Het publiek genoot unaniem van het verhaal over een onbekend eilandje, dat zonder professionele uitrusting en trainers plotsklaps transformeerde tot de meest geliefde surfplek ter wereld.

Tekst en foto's Christel Cosijn en Richelle van den Dungen Gronovius

Het verhaal begint als een sprookje: *Er was eens een visser die een surfplank vond...* Visser Elvis Martinus kon, toen hij tientallen jaren geleden het vreemde grote voorwerp uit zee viste, nog niet vermoeden dat hij de 'godfather' van het Bonaireaanse surfkartel zou worden. Zijn pogingen om op de drijvende 'vis' te blijven staan, bleven niet onopgemerkt. Kleine Tonky Frans, die bij hem in de buurt woonde, wilde het ook wel eens proberen. In eerste instantie om beter te kunnen vissen zonder direct een boot nodig te hebben. Al snel volgden zijn broertje en vriendjes zijn voorbeeld op het wiebelende ding. Op de dag dat het lange touw waaraan de plank vastzat door een van de jongens los werd gesneden om de 'vliegende vrijheid' te ontdekken, werd er een nieuwe generatie surfers geboren. Elvis merkte de overgave waarmee de kinderen oefenden op en samen met Patun Saragoza begon hij aan de ondiepe heldere baai van Sorobon de surf-school *Bonaire Windsurf Place*. Hun vriend en windsurfpionier Erwin Muller haalde graag stunts uit die niet alleen volwassenen stimuleerden het water op te gaan. De groep jonge surfertjes groeide en hun fanatisme voor het surfen dreef hen bij het minste of geringste zuchtje wind het water op, vaak ten koste van hun schooluren.

In die tijd was het grootste

deel van de bevolking nog onbekend met de surfsport. Toen in 1995 op 'Dia di Rincon' een surfwedstrijd werd georganiseerd in het noorden, waren de Rinconez bang dat voor deze gelegenheid hun dorp onder water zou worden gezet. Inmiddels weet men wel beter. Begin 2001 trok de bijzondere surfstijl de aandacht van een Amerikaanse surfer die Elvis uitdaagde de kinderen mee te laten doen met de Noord-Amerikaanse kampioenschappen in Florida. Elvis zegde toe, ondanks dat hij nog geen flauw idee had hoe ze de deelname zouden gaan bekostigen.

Met man en macht werd er gewerkt om het financiële plaatje rond te krijgen. Fundraisings en barbecues werden gehouden. Sommige mensen verkochten zelfs hun auto om de dure vliegtickets te kunnen betalen. Het verwerende, overwegend blanke, publiek in Florida, dat hoge verwachtingen had van de 40 deelnemende landen, lachte eerst smalend om de Bonaireaanse kandidaatjes met hun beschadigde surfuitrusting. Maar toen de wedstrijden vorderden, vielen hun monden open en groeide hun respect voor de Bonaireaanse Freestyle. En niet alleen het publiek in Florida was in extase. Toen de pupillen met 20 trofeeën weer terugkeerden naar Bonaire kregen ze de verrassing van hun leven. In *Children of the Wind* getuigen historische beelden van een juichende menigte op Flamingo Airport.

Elvis kreeg de smaak te pakken. Tijdens een surfconferentie van 70 landen hield hij een vurig pleidooi voor zijn idee: wereldwijde competities organiseren voor de jeugd. Maar zijn idee haalde bakzeil en zo werd Pro-Kids van tafel geveegd nog voordat het een kans kreeg. Als zijnde niet commercieel genoug. Ondanks de negatieve geluiden zette Elvis toch door en opnieuw bleek hij meer visionair dan visser te zijn. Pro-Kids groeide uit

tot een populaire internationaal erkende surfcompetitie voor de jeugd.

Toen de Amerikaanse Bob Schmon en zijn half-Griekse dochter Daphne Schmon Elvis' verhalen hoorden tijdens een van hun vakanties, kwamen ze op het idee om de bijzondere windsurfgeschiedenis van Bonaire in beeld te brengen. Maar waar moesten ze beginnen? Er was zo ontzettend veel verhaal en talent op het eiland dat ze keer op keer huiswaarts keerden met koffers vol filmmateriaal. Zonder andere grote surf таланten te kort willen doen, besloot Daphne de definitieve verhaallijn uit te zetten door de drie succesvolle neefjes Taty, Tonky en Kiri te volgen. De broertjes Taty en Tonky Frans, die dankzij het surfen boven het drugs milieu waren uitgestegen, waren het grote voorbeeld van neefje Kiri Thodé geworden, maar al gauw stond hij naast zijn grote helden op het erepodium wedstrijd bekenners en trofeeën in ontvangst te nemen. Aangemoedigd door hun familie en vrienden waren daar ook telkens hun grootouders, bij wie zij samen opgroeiden nadat hun eigen ouders al vroeg uit beeld waren verdwenen. Bij deze eenvoudige, harte lijke mensen was geen ruimte om arrogant of ijdel te worden vanwege wat succes, al was je de

Op de rode loper bij het AIFF 2012.

Elvis Martinus met sponsor en surf liefhebber Evert Piar.

Wind: the movie

Tijdens het WK jeugd Freestyle op Bonaire.

koninkin zelf. En deze eenvoud maakt ze onweerstaanbaar.

Op het Aruba International Film Festival 2012, meer dan tien jaar later, lijkt de geschiedenis zich te herhalen. Met hun ontwapende glimlach en levenslustige uitstraling pakken de Bonaireaanse surfkampioenen het publiek in en nemen de Audience Award mee naar huis. Deze trofee voor *Children of the Wind* zal mogelijk ook deuren openen naar het Nederlandse en Canadese Filmfestival later dit jaar. Het vooraanstaande Engelse filmmagazine *Empire* beschreef de documentaire als een pareltje dat je hoopt tegen te komen op dit soort grote filmfestivals. De film laat zien dat surfen niet alleen om wedstrijden draait maar

een lifestyle is. Een manier van omgaan met het leven, of, zoals surfqueen Sarah Quita Offringa zegt: „Je wordt er sociaal van, want je ontmoet zoveel mensen.“ Als jong meisje liet de Arubaanse Sarah Quita de surfplank een tijdje links liggen, totdat ze de regatta meemaakte op Bonaire. Het viel haar op hoe gelukkig en relaxed iedereen was. Vanaf die dag sprong ze weer op de plank en is inmiddels als vrouwelijke wereldkampioen het grote surfvoorbeeld van de Arubaanse jeugd.

Bonaire heeft door al deze ontwikkelingen extreem veel lokale surfertjes die al op de plank staan nog voordat ze kunnen zwemmen. Giana, de dochter van wereldkampioen Taty, surf-

te tot ieders hilariteit zelfs als baby mee in haar vaders draagzak. Het hoge niveau van de surfstructureurs van *Windsurf Place Bonaire* wordt bewust niet alleen ingezet voor gevorderden. Vanaf vijf jaar kunnen kinderen zich aanmelden voor lessen die worden gegeven door jeugdige surfkampioenen als Jurgen Saragoza. Kinderen spreken elkaars taal en leren sneller van elkaar. Jurgen wil net als zijn vader naar de Olympische Spelen, maar nu het onderdeel surfen is vervangen door kitesurfen, zal de petitie die is gestart op internet nog veel meer handtekeningen moeten ophalen om het Olympische surflijf te doen keren. Wellicht kan het kleine eilandje nogmaals de handen ineenslaan om

de surfsport op wereldniveau te reanimeren.

Het ondiepe water van Sorobon is prettig voor beginners, maar andere grote voordelen maken de prachtige baai eveneens voor gevorderden tot een uniek surfparadijs. Het ontbreken van jetski's, boten, waterski's, kitesurfers en duikers zorgt ervoor dat de surfer slechts rekening hoeft te houden met de andere surfers of zwemmers. Ook niet-surfers bezoeken de baai, om te chillen en te genieten van surfartiesten zoals Ceasar Finies. Als klein jochie fietste Ceasar dagelijks op zijn BMX door Kralendijk, op zoek naar publiek. Zijn gevoel voor evenwicht was adembenemend en zijn enorme spierbeheersing gaf

hem ultieme controle over zijn stuntfietsje. Een dure hobby die hij bekostigde met zijn job bij de fietsenmaker, totdat de plank hem verleidde zijn streetmoves op het water uit te proberen. Sindsdien is hij dagelijks op Sorobon te vinden en niet alleen als surfinstructeur. Als een magiër bezweert hij het zeil, gooit het ver van zich af de lucht in en gebaart met zijn handen dat het terug moet komen. En, alsof er touwtjes aan zitten: het zeil komt terug.

Ook Tonky, Taty en Kiri zijn dag in dag uit op het water te vinden. Non-stop en fullpower, een met de elementen. Dit is ook de boodschap van de slotsong van *Children of the Wind*, speciaal gecomponeerd door de 19-jarige Timo van der Veen. In *Fullpower* verwoordde de onlangs verongelukte rapper-surfertreffend hoeveel impact windsurfen heeft op de levens van de Bonaireaanse jeugd. Het straatleven is saai als je eenmaal de kick kent die windsurfen je geeft. Het gevoel één te zijn met de zee en de wind waardoor alle zorgen oplossen. De saamhorigheid onder deze surfers is bijzonder te noemen. Hoewel het een solosport is draait het tijdens het trainen niet om competitie, maar om samen beter te worden, want samen veretenwoordig je uiteindelijk je eiland, ongeacht je huidskleur of afkomst. Die broederlijke attitude is een van de geheimen achter dit grote succes.

Bonaire biedt als geen andere plek ter wereld aan beginners en professionals een top surflocatie. Het smaragdgroene water van Lac Bai is de kraamkamer van internationale vriendschappen en Bonaireaanse wereldkampioenen. Een plek waar eilandkinderen na elke uitwedstrijd keer op keer thuishoeren, hopen dat dit stukje Bonaire altijd zal blijven wat het is: een ontmoetingsplaats waar leeftijd, ras of status geen rol spelen; een plaats om het beste uit jezelf te halen. *Children of the Wind* is er uitstekend in geslaagd de wereld een kijkje te geven in de ongegrepte achtertuin van Bonaire. Maar we hoeven geen surfers te zijn om de onderliggende boodschap te begrijpen. De transformatie naar een betere wereld begint bij onszelf. Door de kansen die we krijgen te benutten en te delen met anderen, gaat het iedereen meer voor de wind.

Surf voor meer informatie naar:

📍 bonairewindsurfplace.com

of bekijk de trailer op:

📍 childrenofthewindmovie.com

Ceasar Finies met zijn dochter.

De volgende generatie: Julia Martinus en Jurgen Saragoza.